

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Provincia Francia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67132)

PROVINCIA
FRANCIA.

RERVNT in hac Prouincia du-
cēti amplius ac triginta de nostris.
In Professorum Domo Parisiensi
vndeuginti. In Collegio Parisiensi
quinque & sexaginta. In Virdunen-
si, si cum Nouitijs Mussipontani
recenseantur (est autem Mussipontanum Collegiū
sextum iam mensem pestilentia disiectum ac dissipa-
tum) quinque & nonaginta. In Bituricensi tres &
viginti. Niuerni sexdecim. Tredecim Augi. Diem
obiere duodecim. Adscripti sunt tres & viginti.

DOMVS PROFESSA PARI-
sienfis.

PARISIIS è spiritualibus exercitijs, qui-
bus graues interdum viri informari se ad pie-
tatem voluerunt, eadem, quæ solet vtilitas extitit.
Applicuerunt se ad Societatem quinque: & ad Ca-
tholicos quoque non pauci. in his soror & frater

ex nobilissima familia, quorum ad Ecclesiam con-
uersionem ingens Principum, aulæq. lætitia consecu-
ta est. Fecit ea res, vt Pater, qui cum ijs egerat, ad
priuatã prouocatus disputationem, Anglo cū mini-
stro congregaretur. aderant præsentēs viri prin-
cipes, & eorum nobilium parens, qui adhuc in sua
cæcitate perstabat: cumq. diu multumq. in vtrâque
partem agitata veritas esset; tandem egregius mi-
nister sue sectæ non optimus propugnator, omnium
iudicio victus exclususq. discessit. Redijt & ad fidẽ
cum vxore & liberis aurifex, cuius cum ætate hæ-
resis consenuerat. E catholicis non minus vberes
quæstus fiunt. Cernitur in multis eximium studium
sacramentorum: repertiq. sunt qui longi itineris
molestias, expiandi sui gratia, non subterfugerent.
Ab ijs autem qui aliena detinebãt, impetratum est,
ne residere apud se punctum temporis paterentur
æs male partum. Sed cum à multis multa, tum à
quodam aureorum millia duodeniginti restituta
sunt. Profuit & ijs nostrorum vox, qui capite ple-
tebantur: eam enim de nostris Iudices opinionem
conceperunt, ut quoties se quispiã desperata salutis
obtulerit, nostros cõtinuo euocet. Erãt reo cuiãdã ini-
micitie adeo insita, ut citius animam, quam odia sibi
pateretur euelli. tentata pax est uehementer, nec
prius cessatum, quam suorum conatus bonitas diui-
na respexit. posuit reus iram, carnificis inter manus,
curatoq. rite animo, & cõdonatis iniurijs, semel emor-
ri maluit, quã, nisi cõdonasset, secũda quoque morte
multari. Sed ut urbana linquamus, et proferamus
exter-

exter-

externa, quæ nec rerum genere sunt inferiora, nec copias, tres in varia loca instituta sunt profectioes. prima Diepam, altera Issodunum, tertia Sanserrã. Est Sanserra oppidum ab hæreticis cultum, quò post regium de ijs eijciendis edictum missus pater è nostris, omnes ferme reperit obstinatos. Sanè in Catholicos fuere teterrimi: & in medio oppidi castro plena cauea, plenusq. puteus Catholicorum corporibus visitur, quos pro religione necarunt. ab iisdemq. sanctorum sunt exusta reliquia, templa eversa, religiones violata, non omnino tamen impune. Nam cum de eijciendis, vt dixi, hæreticis rex tulisset edictum, oppidumq. obfirmatum in hæresi, obsidione cinxisset, inuenti sunt, qui vltima compulsi fame suos liberos deuorarint. Profecit tamen aliquid nostri Sacerdotis industria: cuius ad conciones tantus è locis quoque finitimis populus concurrebat, vt interdum duodecim hominum millia censa sint. Reconciliauit catholica Ecclesia trecentos, qui omnes scriba testibusq. presentibus, fidei professionem publice ediderunt. Minister conuictus erroris, fidem rite professus, pœnas etiã irrogatas à legibus subiit. Mulier cum in hæresi moreretur, nec filio vellet baptisina conferri, pater de re certior factus, altero ap probante parente, puerũ baptizauit, eũq. mox mortuum ritu catholico sepeliendum curauit. Issoduno autem Bituricensium ciuitati, quam labes eadem fœdat, Sacerdos alter suis & concionibus & catechesei non mediocriter profuit, nec exiguam ex hæreticis prædam tulit. Diepa Cæsaris castrum hac quoque

que hæresū scabie diutissime laboravit. ea est altera Geneva, & hæreticos alit tantæ obstinationis & pertinaciæ, vt decem annis ante cū regio obsidetur exercitu, non prius de deditioe cogitarint, quā eorum aliqui, annona breui consumpta, famis rabiē equinis humanisq. carnibus, imo etiā corijs ocreisq. sedarint. Huic igitur castro saluti Sacerdos noster fuit. confluebat vndique ad eum audiendum ingens hominum numerus, vt interdum quinque millia conuenisse dicantur. Ad cōciones autem priuatæ adūgebantur institutiones ac concertationes, vix vt patri vel ad cibum, vel ad explendum suarum precum munus aliquid otij superesset. Itaque, quod necesse fuit, vigiliarum laboribus copiosa respondit utilitas. nam quamquam ciues initio patrem non magni ducere videbantur, postea tamen, siue Rex vrgeret edicto, siue intimis admonitionibus Deus, eius opera centum circiter ac uiginti patresfamilias, et quidem cum suis plerique liberis & coniugibus hæresim eiurarunt. pueros etiam, qui partim ministrorū fuga (plerique enim de regia ditione, quam de sententia decedere maluerunt) partim domesticorum incuria nondum baptisma susceperant, baptizauit.

PARISIENSE COLLEGIVM.

IN Parisiensi Collegio è duobus fratribus è vita profectis, alter singulare suæ patientiæ, incensæq. charitatis in Deum specimen præbuit. quem cum diuturnus & ingens calculus cruciaret, noua
etiam

etiam ei tolerantia seges accessit, carnis acerba se-
ctio, ad extrahendum educendumq. reconditum in-
terius calculum. quæ curatio vt erat anceps ple-
naq. discriminis, ita ei celerem interitum attulit. Sed
mors, quæ fuit doloris finis, eadem fuit & requietis
initium; quò vt properaret, cunctantem suum ipse
animum hortabatur, egredi gestiens, & e custodia
dimitti. Nec longo interposito spatio, patri cuidam
secundum quietem visus esse dicitur, cui & suam, et
alterius cuiusdã patris, qui Burdegala per id ferme
tempus obierat, felicitatem non obscuris significa-
tionibus indicauit. cui quidem viso facile fidem ad-
iungat, qui & mores hominis norit, & quid eius for-
titudini ac patientiæ deberetur, intelligat. Iam quã-
quam fratrum numerum mors imminuit, auxit ta-
men tredecim cooptatio tyronum, fructus nostri Gym-
nasii: vbi non minus religionis cultus, quã doctrina-
rum studia vigent. Ac præter eos qui ad nos tran-
sierunt, alij duodecim ad Carthusianos, alijq. ad
alios ordines discesserunt. Est ex his auditoribus so-
dalitas quædam anno instituta præterito, quæ à B.
Hieronymo nomen habet: vbi ad virtutem præcla-
re se iuuentus exercet. Quo autem tempore Christi
mors anniuersaria pietate recolitur, sodales longo
agmine ad supplicationem nudis pedibus prodierunt:
suoq. exemplo, mirum est, quàm ceteros ad simi-
lem pietatem, vitæq. asperitatem exacuunt. Ex
hæreticis quoque non exigua nata sunt lucra. Sex-
decim repudiarunt errores, & ad Ecclesiæ se Ca-
tholicæ nutum auctoritatemq. finxerunt. In his
quidam

quidam cum Sacrosancta Eucharistia vi diabolum ex humano eiectum esse corpore perspexisset, illico deserta hæresi, negavit se umquam amplius fidem hæreticis habiturum. Sed nostrorum congressum quam hæretici reformident, cum multorum acta sermonesq; testantur, tum nuper luculentissimo testimonio vetulus ille Beza hæreticorum signifer confirmavit. Is, ut cuiusdam Pseudoapostoli filius, qui tum aderat, enarravit, cum in Gebenensi Academia orationem haberet, gratiasq; ageret Deo, quod sibi suisq; in tãtis opinionũ tenebris veritas illuxisset; illud tamen aiebat esse dolendum, quod is propter ipsorum peccata magnum in eorum Ecclesia flagellũ Iesuitas permitteret. quare muniendum esse litteris peccus, & eorũ contra captiones, quoniam subtilitate valent, arma sumenda.

BITURICENSE COLLEGIVM.

E Bituricensi Collegio missus est ad Niuernensem Ducem concionum caussa Sacerdos, eodẽq; nomine in Boiorum oppidum, cui Berissonio nomen est. ubi præter quotidianas conciones tradita sunt pueris Christianæ elementa doctrinæ, ingenti commodo rei Catholicæ. nam cum hæresis pestilentia plerique incolæ laborarẽt, tẽpestiva ei malo adhibita est medicina. Sũma incũditatis spectaculũ fuit, teneros videre puerulos obsidẽtes hæreticorũ ministrũ, & facillimis questiunculis, quibus ille respondere nõ poterat, insectãtes. Ac si umquã intellectũ est, quanti

quanti sit, probe pueros instituire, tum demum est; cum puerorum grex, patris præceptis imbutus, eundem spiritum, quem hauserat, referebat. Filium mulier hæretica cum peperisset, factus est repente puerorū concursus ad fores, ut infantē catholicis traderēt baptizandū. accurrerūt rei nouitate obstupescit catholici, tantum ardorem in pueris admirati: & partim horum rationibus, partim clamoribus puerorum coacta mater, filium catholicis ad baptismū dedit. eaq. postea non modo facile passa est puerum inter catholicos aggregari, sed in eundem gregem ipsa quoque se contulit. Patrem nostrum quanti facerent vniuersi, declarauit tum eius incommoda ualētudo, cum ad eum pharmaca curationesq. perferrent; tum eius postrema digressio, cum abeuntē partim lacrimis, partim pedibus equisq. prosequerentur. Eius fama excitati ciues quidam Monlusiani (oppidi id nomen est) flagitarunt ipsi quoque de Societate concionatorem, quem tamen ad eos per tumultum mitti non licuit. Pacatioribus iam rebus in alias duas deprauatas hæresi ciuitates totidem sunt missi de nostris: cum ijsq. communicata potestas ab Archiepiscopo (id quod ipse à Summo Pontifice iam impetrauerat) recipiendi reconciliandiq. qui redire uellent, hæreticos. Itaq. in eo patres illi iam toti sunt, ut ad Ecclesiam redeuntium consilia atque mentem diligenter explorent, doceantq. prout necessitas exigit, catholicam ueritatem. cuius muneris labor quò grauior ac difficilior est, eò speramus utiliore: præsertim tantis humana inscitia tenebris

tenebris. nam de rebus maxime tritis interrogati permulti, aut perridicule saepe respōdēt, aut turpiter obmutescunt. Sed quoniam contra hæreses sempiternum est bellum à Societate susceptum, nouū quoddam sibi impositum onus, bibliothecas purgandi priuatas ab hæreticorum voluminum face, non grauate suscepit. qua in re ita desudauit, vt semel atque iterum in arca ingens excitatus sit ignis, ubi ea religionis probra, ac dedecora cremarentur. Gymnasium porro nostrū auditores frequentāt fere quingenti, in quibus seu doctrina laudem, seu progressionem ad virtutem spectes, sentias operam omnino non ludi. Ex hoc numero tres in Societatem dedere nomen, plures etiam in alios ordines ac familias. Liberalium vero disciplinarum studia atque arduum philosophicæ concertationes, tum partitēstantur honores, speciosi q. tituli magistrorum.

N I V E R N I veniunt iam ad nos hæretici multi regio edicto pene compulsi, vt (quoniam statutum semel est, hæresim potius, quam regnum patriamq. deserere) per pœnitentiæ sacramentum à peccatis censurisq. soluantur. Habita est & eorum ratio, qui supremas pœnas legibus dabant. Vir nobilis & hæreticus cum ad supplicium raperetur, nec de animi salute magnopere laboraret, nostrorum cohortatione permotus, & diligere neglectum diu animum cœpit, & expiatis confessione peccatis hæresim eiurauit. Coercebatur carcere mulier tum, cum fœdis vexari visis, nocturnisq. imaginibus cœpta est.

V acci-

accipiebatur nonnumquam adeo misere, ut vitam videretur amittere. Agit cum muliere Sacerdos è nostris, absolutamq. rite à peccatis, aqua benedicta respergit, rosarioq. communit. ita partim eius aqua vi, partim B. semper Virginis beneficio affecta mulier est, ut monstra illa facebant, nec sibi amplius negocij quicquam exhibeant. Ad placandum in publico tumultu caeleste numen, rege in haereticos arma ferente, fecerunt nostri (id quod à civibus iam factum erat) ut varia in urbem supplicantiū agmina conuenirent. res erat nō minus spectatu iucunda, quam ad permouendos animos opportuna. tunicati prodibant homines nonnumquam mille ac sexcenti, quos cibo ac potione excipiebat Episcopus ac Ducis vxor. In his conuentibus reperti sunt etiam haeretici, qui quidem interdum ea religione ac cerimonia non minus, quam Catholici ipsi permonebantur. Rustici paganiq. à multis passibus confluebant, & ut ad conditam horam adessent, nocturno itinere se se dabant. Pueri in eo cogendo agmine explicationē catechesis, ut à nostris acceperant, recolebant, disputationesq. de Christiana religionis initijs ac rudimentis habebāt. Postea ab vniuerso supplicantium agmine pia rite carmina, toto itinere, modulatis nec intermissis vocibus canebantur. quod quidem tanto hominum plausu factum est, ut placuerit alijs ciuitatibus ad eandem normam similes quoque pompas instruere. Curatum est in hac circuitione pagorum, ut multa tēpla vetustate pene consumpta resciceretur, & quae vel haereticorum euertisset improbitas,

vel

vel parochorum sorderent incuria, tum rursus instaurarentur, tum ad nitorem & cultum exornarentur. Nam cum in quibusdam iam labentibus templis, imbribus peruis iniurijsq. caelestibus divina res fieret, vt ne satis quidem tuto sanctissimum Christi Domini corpus asseruaretur; in alijs autem faces altae, & columbarum firmus omnia sedarent; non fuit difficile hominibus non omnis humanitatis expertibus persuadere, vt pecunia in commune collata, rationem aliquam templorum ducerent.

VIRDVNENSE, ET CETERA
Collegia.

VIRDVNI suum quisque munus tuetur egregie. atque vt domestica quæ eodem sunt loco, mittamus, non exigui de pagis allati sunt fructus. Erat in pago quodam gemina duorum fratrum in paterna domo familia, in eaq. vt solet, mutua ex emulatione discordia, quas quotidiana conuictia & maledicta fouebant. Citabatur identidem diabolus: nec longa interposita mora, serēdæ seditionis artifex interuenit. gessit morem vocantibus cumulate, & familiam alteram magnis cladibus & damnis affecit. nocte vna agnos perdidit vniuersos, & mox boues, anseres, gallinasq. mactauit; ouiumq. etiam crura confregit; domiq. miscuit & turbauit omnia, alterumq. è fratribus formidolosis imaginibus terruit. Huc quidam profectus è nostris, cum pro concione multitudinem docuisset, cur Deus

V 2 illa

illa permetteret, et quæ ad ea depellenda viderentur esse præsidia, fecit, ut illius familiae domestici, in quos ea erat illapsa pernicies, rite se à sceleribus expiarent: statimq. diaboli debilitata vis est. Nō dissimile est, quod in alia villa dicitur accidisse; in qua cum repentina tæbe magnus armentorum numerus interiret, lateretq. causa tanti interitus, missus eò Sacerdos est, qui mœrorem perturbata afflictæq. familie consolando leuaret. sed is pestilentiaæ originem, suspicatus frequentissimam fuisse in ore omnium appellationem dæmonis, sedulo hortatur primo, ut ab ea consuetudine vsuq. recedant; deinde expiatis pœnitentiæ sacramento complures, cereis caelestis Agni signis formisq. communit. atque ita cladem omnem auertit.

Huic Collegio Nouitiorum tecta iunguntur, quos semper nouis tyronibus Deus auget. In his Sacerdos receptus est Anglus, qui Anglicani pedorem carceris, equuleiq. ac reliquorum suppliciorum acerbitates expertus, elapsus ex eorum manibus, nihil habuit antiquius, quam ut ad præteritam tormentorū coronam, lentas quoque, sed diuturnas cænobiæ cruce adiuget. Multa de aliorum virtute admirabilia scribi possent, sed dum viuorum pudori consulimus, media incidamus oportet. Forsitan & horum, & ceterorum meritis dedit Deus, ut à graui periculo & collegiū et ciuitatē eriperet. Nam cū in Gallia, Christianissimo rege, ut dixi, in hæreticos arma ferente, pleraque ciuitates ancipiti consilio aliæ aliâ spectarent; clandestino quorundam scelere constatū erat,

erat, vt aduocata in hanc urbem hereticorum manu, catholicorum partes opprimerent. cui facinorosi cum diem Paschatis, atque adeo tempus ipsum concionis, in quod ea suspicio videbatur non posse cadere, designassent; Deus tamen qui precipua ope suam tuctur Ecclesiam, longe aliter vertit omnia. nā qui religionis hostes clam acciuerant, tum cum confectam rem putabant, facto in eos impetu ciuium, ij ipsi de ciuitate sunt pulsī. Nostri interim Deo placando dabant operam, & pro communi Ecclesie ocio, quadraginta horarum supplicationem non ita multo ante decreuerant: vt mirum videri non debeat, si is à Deo consecutus est exitus, qui euenit. Adhibuit etiam nostros is, qui nobis est in intimis, Cardinalis Vaudemontanus. de cuius in nos sincere beneuolentiae notis, nec instituti nostri est dicere, nec facultatis. Is igitur vt pastoris officio rite fungatur, nostris in primis utitur: cumq. hoc anno Tullensem synodum coegisset, eius statuta synodi apud suae ditionis parochos explicari à nostris voluit, ut quaedam admodum ea exequenda sint, intelligerent. res cessit ex sententia, & magno reip. Christianae commodo: totumq. triennium per eius diocesim partim in patefaciendis enucleandisq. Christianae disciplinae mysterijs, partim in expoliendis erudiendisq. presbyteris consumptum est.

MVSSIPONTANI Collegij res in magna hoc anno varietate versatae sunt. nam & florentissimā auditoribus academiā pestilentiae vis medic

exorta caloribus dissipauit, & nostros omnes, domesticos præter custodes, in alia loca migrare compulit. Ex his nonnulli cum in vicinis regionibus consedissent, non tamen ab omni munerum administratione vacarunt: duobus enim locis tantisper instaurata sunt scholæ, dum ineunte Nouembri, conuocatis ferme omnibus in Virdunense Collegium, omnium ordinum ac disciplinarum studia repetita sunt. Enituit in eo Collegio eximia nostrorum caritas, dum non sine suo incommodo nouis fratribus, & sua sede carentibus, de habitatione libentissime commodarunt. Nec vero minor in concionibus Sacerdotum, quam in prælectionibus magistrorum, industria fuit. Pater quidam Lotharingæ Duce rogante, quoddam profectus in oppidum, cuius pars altera tota constabat hæreticis, sex circiter & viginti familias cum Catholicorum cætu coniunxit. Sacerdotes alij duo cum puerorum gregem in pago quodam prope Metas & litteris & Christianis præceptis imbuerent, adiunxit se ad eos hæretici filius, patre non repugnante, quod cum hæreticorum seniores, vt vocitant, rescuissent, minitati sunt patri, nisi filium à nostra disciplina ac consuetudine reuocaret, fore vt cum suæ Cænæ communionem priuarent. quos tamen ille non modo non audiendos putauit, quod diceret filium suum optime à patribus erudiri, sed coemptis mox Metis adibus, eò se transtulit, vt ipse quoque Catholicorum concionibus frequentandis ad saniora consilia rediret. Qui domi manserant, ne eis quidem virtutis facultas ac materia defuit, cum enim pestilentia suspicionem

cione

cione, vel etiã contagione, tanta victus inopia plebs infima laboraret, vt ei non minus à fame, quam à pestilentia timendum esset; nostri tenuissimi cuiusque casas obeundo, pane & vino quantum sat esset omnibus, subuenerunt. quæ res, mirum dictu, quantum Societati nostræ & amoris & existimationis tum apud eos, in quos collata benignitas est, tum apud eos, quò ipsius beneficentiæ fama peruenit, conciliari. Sustulit lues illa de nostris, dum magis proximorum animis, quam suis ipsi corporibus cauent, omnino decem. sed quod maxime nos solatur in tanta fratrum iactura (si tamen eorum est dicenda iactura, quos iam in cælum sua merita vocauerunt) suum quisque diem pie dicitur obuisse. In his Sacerdos quidam statas ab Ecclesia preces ad extremum vsque spiritum recitauit. Alius rei domesticæ administer cum patefieri iussisset fenestram, et suspexisset in cælum, suam ipse animam creatori commendans placidissimo iustorum somno consopitus est. Interea Mussipontani ciues, dum nos crebris litteris & nuncijs ad redeundum inuitant, satis & dolore, quem ex discessu nostro ceperunt, & omni officij genere, quo nos semper profecuti sunt, quanti nos facerent, indicarunt.

AVGENSE COLLEGIVM.

AVGI in Societate receptus est vnus. alius ab heresi ad obedientiam traductus Ecclesie. Reliqua, quæ vel in vrbe, vel in agro sunt gesta,

V 4 cum

cum ijs quæ de ceteris sunt dicta Collegijs ferme consentiunt. Illud tamen ad declarandum in agnis cereis rite consecratis quanta vis insit, accidit admirabile, quòd cū in fastigium straminea domus ignis esset iniectus, & longe lateq. vagaretur, iacto repente agno, ingenti ciuium gratulatione restinctus est. Sed cum de singulis iam Collegijs, ea quæ videbantur, excerpta sint; restat, vt nonnulla, quæ in varijs gesta sunt itineribus, perstringamus.

RHEMIS per quadragesimam concionē Sacerdos habuit, qui dū in tanta rerum perturbatione, ex Societatis instituto se gerit, vtrique parti & verbo & moribus satisfecit. Alius apud Santonas in celebri vrbe Barlesio toto anno versatus, eò iam rem Catholicam & diuinam adduxerat, ut & suum templum ab hæreticis vendicavit, & in illud homines fere trecentos è catholicis neophitisq. coegerit. verum in bellico illo tumultu abire coactus, nō prius inde discessit, quā & verberibus est acceptus, & in vltimū discrimē caput obrulit. Tertius in eiusdem Metropolitana regionis vrbe, atque in eade maxima menses aliquot concionatus, vt non mediocriter hæreticos fregit, quibus omnia redundant; ita nō parum in religione catholicos confirmauit. Destinatus & Diepam Normaniæ urbem Sacerdos est, quæ vt est vna omnium munitissima, & mari continens Anglicano, totis hisce viginti annis innumera pene hæreticos aluit, tantā insolentia, vt non modo catholicorum conuictū societatemq. non tulerint, sed diu etiā regia auctoritati nominiq. restiterint

terint. horū autem post ipsius regis edictum magna
vis migravit in Angliam, insignis pertinaciæ atque
dementia: qui patriæ cōmodis carere malint, quam
cum animi salute in Ecclesiæ potestatem venire. Cū
igitur concionator huc noster is, qui in ea aliquot
annis ante conciones habuerat, peruenisset; ita in suo
munere se tractavit, vt ciuium animos facile cepe-
rit, & ab impura secta complures abduxerit. Quis
quidem nō obscure fatebatur, quam præclare secū
ageretur, quos Deus conuocasset ad lucē: negabātq.
se vel impunitate proposita commissuros, vt perti-
naciā in tanto animorum discrimine tuerentur.
nec tam sibi ipsi qui manserant, gaudebant, quā eo-
rum vicem, qui solum verterant, querebantur. futu-
rum enim fuisse, vt si ad patris mansissent aduentū,
ij quoque multum de sua feritate atque obstinatione
remitterent. Profuit illis mirifice patris frugalitas
ac continentia, quod cum in ipsis erudiendis recon-
ciliandisq. tot vigilias laboresq. susciperet; nihil ta-
men ex ijs, quæ loco muneris deferebantur, admitte-
ret. Erant & adiumento res à Deo mirabiliter effe-
ctæ, qui cum res exigit, imbecillitatem humanæ mē-
tis miraculorum adminiculis adiuuat. Mulier recēs
catholica, cum vicinam feminam morbo periculosissi-
simo laborantem animaduerneret, suasisit ei, quam-
uis ea quoque de secta esset, vt ad sui curationem
aquæ benedictæ cyathum perpotaret. qua illa po-
tione corporis salutem adeptā, dedit operam pater,
vt salutem quoque animi hæresi abiicienda conse-
queretur.

P R O-